

ÖNÖKET KÉRDEZZÜK!

Tiszta vizet a pohárba!

Csökkenő nyomás, növekvő feszültség

Fotó: Varga Zoltán

A vízvezeték-hálózat elöregedett: rendszeresek a csőtörések a község területén

Nyáron különösen fontos lenne a megbízható vízellátás, ám Temerin több lakónegyedében továbbra is komoly gondokat okoz a csapvíz minősége és mennyisége. A leggyakoribb panasz a gyenge vagy időszakos víznyomás, az elszíneződött, homokos víz, valamint a kellemetlen szag és íz. A javulás ígérete gyakran elhangzik, de a megkérdozettek többsége kétkedő: szerintük a fejlesztések évekig eltarthatnak, így sokan inkább saját megoldásokkal próbálnak boldogulni – szűrők, időzített zuhanyozás, palackozott víz. A csapvíz nem luxus, hanem alapvető szükséglet: a lakók egyre türelmetlenebbül várják az érdemi változást.

Folytatása a 3. oldalon

Bukósisakot fel!

Ismét motorrengeteg tölti be a vásárteret

Fotó: Varga Zoltán

A tavalyi találkozón is csaknem kétezer motoros érkezett a temerini vásárterre

Zúgás, két kerék, bukósisak és rock zene: idén is több ezer motoros érkezik a napokban a temerini vásárterre, ahol a helyi Patriots Motoros Club a térség egyik legtömegesebb találkozó-ját szervezi meg: – A klubunk 2007-óta működik: non-profit szervezetként jöttünk létre, ami humanitárius tevékenységeket folytat. Ilyen programunk a motoros mikulások látogatása is: karácsony táján ugyanis bejárjuk Temerin Község összes óvodáját, és csomagokat viszünk a gyerekeknek. De más alkalmakkor is jótékonykodunk. Ezt a tevékenységet a tagsági díjból és a találkozókön összegyűjtött jövedelemből fedjük le – mutatott rá a motoros találkozó elsődleges céljára **Simon László**, a klub elnöke. A jószándékú és szórakozni vágyó embereket pedig már várják a sátrak és a nagyszínpad.

Folytatása a 2. oldalon

Lépfene és afrikai sertéspestis a közelben

Hogyan védekezzen a gazda?

Vajdaság több pontján is megjelent az afrikai sertéspestis, miközben Horvátországban lépfene ütötte fel a fejét. Temerinben nem észleltek fertőzött állatokat, a község miatt azonban kiemelten fontos, hogy a gazdák betartsák az alapvető biobiztonsági szabályokat, hiszen a betegségek terjedésének egyik legfőbb gátja az elővigyázatosság – figyelmeztet **dr. Csorba Csaba** állatorvos.

Folytatása a 2. oldalon

AJÁNLJUK

Mindenek kezdete: a krízis

Negyvenötödikször is a Hevér-tanyán találkoztak a TAKT-alkotók.....4. old.

Ahol a bor élménnyé válik

Gondos szőlőművelés és családi légkör jellemzi a Vinduló Pincészetet.....5. old.

Az autó, amely elfújhatta a gyertyáit

Giriczéknél négy generáció ünnepelte együtt az 50 éves oldtimer születésnapját – Tulajdonosa nemsokára tölti a 95. életévét.....6. old.

Fehér János tanyája

A tullabarái szállások.....8. old.

Apró léptekkel előre.....10. old.

„Még most sem tudtam teljesen feldolgozni”

Világabajnoki arannyal tért haza Csernyák Daniella.....11. old.

Az apróhirdetéseket és a gyászjelentéseket immár a Viber alkalmazásával is leadhatják a **069/2204585**-ös telefonszámon hétfő este hat óráig, de a megjelentetést kérhetik a **temeriniujsag@gmail.com** e-mail-címen is. Személyesen **hétfőnként 9 és 13 óra** között várjuk Olvasóinkat a Temerini Kertbarátkör székházában, a **Kertészlakban**.

• Đuro Macut múlt csütörtökön kétnapos országjáró körutat szervezett kormánya megalakulásának három hónapja alkalmából. Szavai szerint a kormány az elmúlt száz nap során számos eredményt mutathat fel. Hivatalba lépésével egy időben tárgyalásokat kezdett az egyetemek képviselőivel, s a tárgyalások ma is tartanak. Ezeknek a tárgyalásoknak az egyik eredménye, hogy az egyetemi karokon nyolc hónapnyi szünet után valamilyen formában visszatértek az oktatáshoz, vizsgaidőszakokat tartottak, illetve az új hallgatók is leteheték a felvételi vizsgájukat. Macut az elmúlt három hónap sikereként emelte ki három médiatörvény elfogadását, valamint az e-Bolovanje rendszerének bevezetését is.

• Májusban a munkavállalók 50 százaléka legfeljebb 84 ezer dináros fizetést kapott. A minimális fogyasztói kosár fedezéséhez az átlagbér 0,99-szeresére van szükség. Az adatok szerint a nettó átlagbér májusban 1567 dinárral alacsonyabb volt, mint áprilisban. A vásárlóerő, az átlagos, valamint minimális fogyasztói kosár és az átlagos nettó bér arányával mérve, 2025 márciusában magasabb volt, mint februárban – közölte hétfőn a bel- és külkereskedelmi minisztérium.

• Orbán Viktor magyar miniszterelnök a 34. Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktábor (Tusványos) fővendégeként szombaton tartotta meg szokásos beszédét, amelyben leszögezte, hogy előadása a jelenlegi kormányzati ciklus lezárásaként értelmezendő. Beszédében a legfontosabb magyarországi politikai kérdésként a 2026-os országgyűlési választást nevezte meg. Emellett bejelentette a Digitális Polgári Körök elindítását is, mivel szerinte digitális honfoglalásra van szükség.

F. D.

Lépfene és afrikai sertéspestis a közelben

Hogyan védekezzen a gazda?

Folytatás az 1. oldalról

Az afrikai sertéspestis és a lépfene nemcsak Temerint, hanem egész Szerbiát veszélyezteti – válaszolta kérdésünkre **dr. Csorba Csaba**.

– A lépfene Horvátországban jelent meg újra, az afrikai sertéspestis pedig Vajdaság nyugati részén már jelen van. Egyes eseteket Martonos környékén is azonosítottak, ami fizikailag is közelebb hozza a vírust településünkhöz. Ez fokozott óvatosságot követel meg az állattartóktól.

• **Mi a különbség a két betegség között?**

– A lépfene egy baktérium okozta, nagyon gyors lefolyású fertőzés, ami főként kérődzőkre (szarvasmarhára, juhra, kecskére) veszélyes. Spórái évtizedekig életképesek maradhatnak a talajban, különösen veszélyesek az egykori döggutak környékén. Az afrikai sertéspestis ezzel szemben vírusos eredetű, kizárólag sertéseket és vaddisznókat betegít meg, emberre nem veszélyes, de gazdaságilag óriási károkat okozhat. Terjedhet közvetlen érintkezéssel, takarmányon, szennyezett eszközökön vagy járműveken keresztül is. A nyári időszakban fokozott a veszély: a vendégmunkások, a turisták, a járművek jönnek-mennek, így könnyen behurcolható a fertőzés akár lábbelivel vagy csomaggal is.

• **Létezik védőoltás ezek ellen?**

– Lépfene ellen van védőoltás, amit évente kell beadni az érintett térségekben. Az afrikai sertéspestis ellen viszont jelenleg nincs hatékony vakcina, így kizárólag a megelőzésre, azaz a biobiztonsági szabályok betartására lehet építeni.

• **Mit tehetnek a temerini gazdák a fertőzések megelőzése érdekében?**

– Nagyon sokat. A legfontosabb, hogy csak az lépjen be az állattartó telepre, akinek fel-

tétlenül muszáj. Kötelező az átöltözés, kéz- és cipőfertőtlenítés. A takarmányt pihentessék felhasználás előtt. Fontos a teljes körű kártevőirtás, különösen a rágcsálók és a legyek ellen. A telepet körül kell keríteni, és meg kell akadályozni, hogy vaddisznók vagy más vadállatok bejussanak. Amennyiben kútból itatnak, gondoskodni kell arról, hogy semmilyen szennyezés ne kerülhessen a vízbe.

• **Mik az első jelek, amik fertőző betegségre utalhatnak?**

– Ha az állat viselkedése megváltozik, például levert, étvágytalan, lázas, vagy megváltozik a mozgása, esetleg bőrelváltozások jelennek meg, az már figyelmeztető jel lehet. Még egyetlen állat hirtelen elhullása is okot adhat a gyanúra. Ha valami szokatlan érzékelnek, azonnal hívjanak állatorvost.

• **Felkészült-e a helyi állatorvosi szolgálat az ilyen helyzetek kezelésére?**

– Szakmailag igen, de emberhiánnyal küzdünk. Az állatorvosok többsége ma már kisállatokkal foglalkozik, a haszonállat-gyógyászat háttérbe szorul. A korábbi, terepen dolgozó szakemberek lassan nyugdíjba mennek, és nincs elég utánpótlás. Magyarországon már ösztöndíjprogrammal próbálják a fiatalokat a haszonállat-ellátás felé terelni: ilyen intézkedésekre nálunk is szükség lenne.

• **Mit javasolna a temerini állattartóknak?**

– A megelőzés a kulcs. Egyetlen apró figyelmen kívül hagyás is óriási veszteséget okozhat. A biobiztonság nemcsak előírás, hanem a gazdaságok túlélésének záloga. Ha a gazdák következetesen betartják az ajánlásokat, az nem csak Temerin, hanem egész Vajdaság állategészségügyi biztonságát is szolgálja.

Móricz Éva

A defilé szombaton délután hat órakor kezdődik

Folytatás az 1. oldalról

Szerdán, július 30-án az érdeklődők már részt vehettek a retro-bulin, azonban a találkozó még csak most kezdődik. Csütörtökön, pénteken és szombaton is koncertek sorjáznak, de emellett a szervezők különféle programokkal is gazdagítják az elkövetkező napokat. Színpadon

Bukósisakot fel!

Ismét motorrengeteg tölti be a vásárteret

lesznek a White Room Band, a Pokolgép Tribut, a Fisherman and Crocodiles Band, a Van Gogh, a Prizori, az Osvajaci és a Rock Trajanje. A hagyományos defilé szombaton délután hatkor kezdődik. Aznap este sorsolják ki a találkozó főnyereményét is, egy Yamaha Mz 1000-est, a második legszerencsésebb tombolajegy-vásárló pedig egy bukósisakkal térhet majd haza.

– Egy ilyen rendezvény megszervezése nagyon sok munkával jár: ez állandó folyamat. Amint lezajlik az idei találkozó, már szeptemberben elkezdjük szervezni a jövő évit, decemberben írjuk alá a szerződéseket, és februárban töltjük ki a pályázatokat. Egy ekora rendezvényenél nincs kiesés, esetleg olyan időszakok, ahol kicsit pihenni is tudunk. Nagy

felelősséggel is jár, mivel általában kétezer motoros fordul meg a temerini találkozón. Külön ügyelünk arra, hogy minden pillanatban legyen elegendő biztonsági emberünk a helyszínen, de a sikeres találkozót a tűzoltóság és a rendőrség is biztosítja. Évek óta kiváló az együttműködésünk velük is – mesélt a rendezvény háttéréről László, majd hozzátette: a legjobbakat kívánja a találkozóra, sok motorost, és jó időt!

Az idei találkozón a napi jegy ára 1000 dinár, a hétvégi jegyekért (péntek, szombat) pedig 1500 dinárt kell fizetni. A háromnapos fesztiváljegy (csütörtök, péntek és szombat) 2000 dinárba kerül majd a kapuknál. Mind ezért hét koncert, tombola és kétezer motor duruzsoló hangja jár.

Tóth Emőke

ÖNÖKET KÉRDEZZÜK!

Tiszta vizet a pohárba!

Csökkenő nyomás, növekvő feszültség

Folytatás az 1. oldalról

Temerin község vízellátása jelenleg több forrásra támaszkodik, ám ezek állapota, kapacitása és a víz minősége már évek óta vitatott. A város területén két aktív vízbázis található: a Vásártér, amely jelenleg is a legnagyobb és legfontosabb, valamint a Staro Đurđevo nevű létesítmény. E források hozama azonban nem elegendő a megnövekedett lakossági és ipari igények kielégítésére, ráadásul a víz gyakran nem felel meg a vonatkozó szabványoknak.

Ahogy arról korábban is hírt adtunk, a tartományi kormány több mint 1,6 milliárd dinárt különített el egy korszerű vízgár megépítésére, amely nemcsak az arzént és ammóniát, hanem más szennyező anyagokat is képes lesz kiszűrni. A létesítmény 130 liter vizet állít majd elő másod-

percenként – szemben a jelenlegi 35-tel –, így Temerin, Járek és Szőreg ellátását is stabilizálhatja. A vízgártól nemcsak a mennyiség, hanem a vízminőség javulását is várják. Temerin község emellett támogatást nyert a Tartományi Regionális Fejlesztési Titkárságtól

egy Temerin és Szőreg közötti fő vízvezeték tervdokumentációjának elkészítésére is. Ez a vezeték kulcsfontosságú lesz a megtisztított ivóvíz egyenletes elosztásában. **Mladen Zec** községi elnök hangsúlyozta: hosszú távon gondolkodnak, és olyan infrastruktúrát építenek, amely a következő nemzedékek számára is fenntartható és biztonságos vízellátást garantál.

Körkérdeésünkben helyi lakosokat kérdeztünk arról, milyen vizet használnak főzésre, ivásra, és mit tapasztalnak a mindennapokban.

• **Barna Csilla** (főutca, tömbház): A város központjában lakom, és itt sosem volt jó minőségű a csapvíz. A mi épületünkben van hidropakk, azaz egy nyomásfokozó berendezés, amely egyenletes víznyomást biztosít, így nálunk nincs ilyen téren ingadozás, de a szomszéd házban már panaszkodnak. Ivásra palackozott vizet veszünk, főzéshez szűrt vizet használunk. A csapvíz nem tiszta, gyakran zavaros, és néha még úszkál is benne valami. Előfordult, hogy inkább nem fürdettük meg a kisfiunkat, mert annyira piszkos víz jött a csapból. Szerencsére ez ritkán fordul elő, de azért aggasztó. Különbséget évszak szerint nem nagyon érzékelünk. Sajnos nem látom, hogy a közeljövőben javulna a helyzet – rengeteg pénz és idő kellene hozzá, és valószínűleg még sokáig nem történik érdemi változás.

• **Tóth Tímea** (főutca, a telepi templom környéke): Összintén szólva felénk most egészen jó a víz, nem érzékelem, hogy rosszabb lenne, mint máskor. A nyomás viszont este fél nyolc körül nagyon gyenge, szinte használhatatlan. Főzésre csapvizet használok, ivásra pedig palackozottat. Régebben volt gond a szagával, ízével, de mostanában ez kevésbé jellemző. Nyáron érezhető a különbség, főleg a nyomás csökkenése. Előfordult már, hogy este nem tudtunk zuhanyozni, csak késő éjjel. Azért nálunk olyan mértékű gond sosem volt, hogy teljesen ellehetetlenült volna az élet a víz miatt – de az biztos, hogy nem ideális a helyzet. Bízunk benne, hogy valamikor javulni fog.

• **Gregor Igor** (a JNA utca telepi szakaszának vége): Korábban csapvízzel főztünk, néhány hónapja azonban erre a célra is kénytelenek vagyunk palackozottat venni, ugyanis a csapvíznek kellemetlen

szaga van, ráadásul úszkál is benne valami – ilyesmint pedig nem szeretnénk bevinni a szervezetünkbe.

• **Bábi Szilveszter** (Vásártér környéke): Mivel közel lakunk a vízforráshoz, nálunk tiszta a víz, így azt szoktam inni. A testvéremék viszont a Perczel Mór utcában élnek, ami nincs is olyan messze tőlünk, náluk már homokos víz folyik a csapból. Ez is mutatja, milyen nagy a különbség az egyes városrészek között – pedig néhány utcányira lakunk egymástól.

• **Telepi lakos, fenntartva a névtelenség jogát** (főutca telepi szakasza): A csapvíz kifogásolható, nem tiszta, és amennyiben a kádát megtöltöm, föld- és homokmaradványok láthatóak benne és sárga színű a víz. Ezért a csapvizet főzéshez egyelőre még használjuk, de inni palackozott vizet vagy szűrt vizet szoktunk. A víznyomással idén nyáron gondunk van,

az esti órákban a legrosszabb, azaz 17–18 órától este 21–22 óráig. Csak abban az esetben látok esélyt a javulásra, ha Temerin községnek sikerülne nagyobb, lehetőleg Európai Unió támogatást kapnia a helyzet rendezésére. A közművesítési közvállalat számlájára befizetett

A lakosok méltányolják a fejlesztéseket, de szerintük az 1,6 milliárd dinár értékű, tartományi támogatásból épülő vízgár sem oldja meg a gondokat (Fotó: Temerini Önkormányzat)

zetett pénzösszeg láthatóan nem elég fejlesztésre is. Temerin község polgárai már több mint 20 éve várnak a tiszta vízre, és őszintén, az elkövetkezendő 5 évben sem látok erre megoldást. A község dinamikájából és tetteiből is láthatjuk: ha van is bármiféle támogatás, az a hatalom kezébe kerül, a maradék pénzből pedig összecepszik a befektetéseket, és sokszor olcsón rossz kivitelezésre kerül sor. Ezt pedig ismét a lakosok sínylik meg.

Temerin község területén Járekon és Szőregen is léteznek vízforrások. Szőregen egyetlen forrás látja el a települést, négy működő kúttal. Bár ezek biztosítják az ivóvízellátást, a vízminőség időszakosan ott is kifogásolható. Járekon szintén két vízbázis működik: az egyik a település területén belül, a másik – a Livadica nevű létesítmény – pedig idénnyitól függően üzemel. A nyári hónapokban, amikor megnő a vízfogyasztás, ezek szerepe különösen felértékelődik.

• **Karlaš Isidora** (Veljko Vlahović utca, Járek): Minősíthetetlen a csapvíz. Se inni, se főzni nem lehet vele, esténként pedig egyáltalán nincs nyomás, így a férjem, aki 18 óra körül ér haza a munkából, nem tud lezuhanyozni. Este és kora reggel a legrosszabb a helyzet. Ivásra csak palackozott vizet használunk, főzésre csapvizet csak akkor, ha éppen nem homokos. A színe, szaga, íze egész évben problémás – nyáron annyi a különbség, hogy nyomás sincs. Azt ígérték, hogy szeptemberre javul a helyzet, de ez nem igaz. Egy ismerősöm, aki jól ismeri a kivitelezőket, azt mondta, hogy még legalább két évig nem lesz változás. Szégyen, hogy este nem tudom megfürdetni a fiamat, és éjfélig kell várnunk, hogy le tudjunk zuhanyozni. Minden házimunkát délután négyig kell elintéznem, mert utána nincs víz hozzá.

A lakosság elmondása alapján a jelenlegi helyzet sokszor nemcsak kényelmetlenséget, hanem anyagi és egészségügyi terhet is jelent a családok számára. A vízellátás problémája nem tűr halasztást, hiszen alapvető emberi szükségleteket érint – legyen szó tisztálkodásról, főzésről vagy egyszerűen egy pohár ivóvízről. A tervezett fejlesztések valóban reményt adnak, de a lakosok számára most nem a tervek, hanem a csapból folyó víz minősége számít igazán.

Móricz Éva

Mindenek kezdete: a krízis

Negyvenötödik is a Hevér-tanyán találkoztak a TAKT-alkotók

Sötétség, káosz, menekülés, gazdasági, ökológiai vagy személyes. Krízis: ez a témája a negyvenötödik Temerini Alkotóműhely és Képzőművészeti Tábornak. A TAKT-on idén harmincegyen keresik a módját annak, hogy kifejezzék a saját krízisüket: különböző generációk, még különbözőbb nézőpontokkal érkeztek.

– Nem volt soha célunk, hogy a tábor témái aktuálisak legyenek. Ebben az esetben viszont tényleg aktuális a krízis, azonban másképp is lehet értelmezni: akár egy adott kor, vagy éppen egyetlen ember érzelmi válságára is gondolhatunk. Sokféleképpen értelmezhető, számomra ezért adta magát a téma – mondta érdeklődésünkre **Varga Valentin** képzőművész, a TAKT művészeti vezetője.

A többnyire fiatal művészek a korábbi évekhez hasonlóan idén is a Hevér-tanyán találkozhattak. Az alkotókhoz ellátogatott két meghívott vendég is: **Kalmár Ákos**, közgazdász, aki a globális krízisről és a buddhista közgazdaságtanról tartott inspiráló előadást, míg **Törteli Judit** Budapesten szerzett filmes tapasztalataival ösztönözte a táborozó művészeket. **Klájó Adrián** Szombathy Bálint munkásságáról tartott előadást, a **Forum kiadó** pedig Bíró Tímea és Agárdi Gábor kötetét mutatta be. De vajon az alkotóknak mit jelentett a krízis?

– Káoszt, elkerülhetetlen szétesést – vágta rá kérdésünkre az újvidéki **Zöldi-Dobai Dorisz**, aki négy éve visszajár a Hevér-tanyára alkotni: – Az alkotással azt szeretném megmutatni, hogy tennünk kell valamit ezen állapotok ellen.

– Számomra egy folyamatot jelent, menekvést valamitől. Az alkotással leginkább azt az üzenetet szeretném közvetíteni, hogy ki kell tartanunk a válságos helyzetekben, méghozzá egymást segítve – öntötte szavakba gondolatait Dorisz testvére, **Zöldi-Dobai Lara**, aki az Újvidéki Művészeti Akadémián szobrászatot tanul, és hetedik alkalommal látogatott el a táborba.

A testvérpár gondolatmenetét a tordai **Fehér Barnabás** folytatta: – Jelenleg is krízisben vagyok pályaválasztás terén, de ha az ember kicsit körülnéz, mindenhol talál válságot: akár ökológiai, de gazdasági és kulturális szempontból is. A mostani helyzet talán csak azért kiélezettebb, mert a saját bőrömmön is tapasztalom, mit jelent válsághelyzetben élni – mutatott rá az ifjú.

A TAKT tábor a mai napig nemzedékeket köt össze, életre szóló barátságok születnek a tábortűz körül, de aki szabadságra vágyik, a természet csendjében azt is megteheti. S akadnak olyanok is, akik az ihletet itt lelik meg pár napra.

– Itt kezdtem a pályafutásom még a kilencvenes évek derekán. Abban az időben jó

Zöldi-Dobai Lara szobraival fedi fel a krízist

Foto: Tóth Dávid

baráti társaság alakult ki: azóta is kapcsolatban vagyunk. Nekem ez a tábor a fiatalságomat jelenti, a festői énem ébredését, amit ma már nehéz lenne elkülöníteni tőlem, ugyanis ez lett az életem. Ebből élek, és már nagyon régóta művelem ezt, szinte kényszerű érzék, hogy alkossak. Ezért jöttem el újra, még ha csak egy napra is: ez volt mindennek a kezdete, ami elindított afelé, aki most vagyok – mondta **Kis Endre**, palicsi származású festőművész, aki erdélyi lakhelyéről látogatott el Temerinbe.

Az ecset szorgosan húzza maga után a vonását, az agyag kecsesen alkalmazkodik a vizes ujjak hajlataihoz, s úgy tűnik, hogy még a tűz is a művészet pártját fogja: ott alkot krízist, ahol az alkotó megálmodta. Az alkotások pedig tovább élnek: létük sorsát a szemlélők is alakítják, akik az ideai TAKT táborban készült műveket összefoglalhatják meg a Temerini Tájház Alkotóházának kiállítótermében.

Tóth Emőke

NISKE CENE
SVAKI DAN

ALACSONY ÁRAK
MINDEN NAP

MERE

POSETITE NAS
LÁTOGASSON
EL HOZZÁNK

Bistro
üdítő
2l

59,90
dinár

Csirke- és
májpastétom
100g

43,90
dinár

Jumbo papír
törölkendő
50m

119,90
dinár

Csomagolt
sajtos pite
1 kg

252,90
dinár

Perun
ásványvíz
2l

33,90
dinár

Darált
lőncshús
150g

69,90
dinár

Grobljanska 4; Radno vreme: 08:00-21:00
Grobljanska utca 4.; Nyitvatartás: 08:00-21:00

BAČKI JARAK

FALUSI TURIZMUS TEMERINBEN

Ahol a bor élménnyé válik

Gondos szőlőművelés és családi légkör jellemzi a Vinduló Pincészetet

A temerini Vinduló borászat egyre fontosabb szereplője a helyi borturisztikának. A családi vállalkozásként indult pincészet mára nem csupán kiváló boraival hívja fel magára a figyelmet, hanem vendégszeretettel és közösségépítő szerepével is. A tulajdonos, **Dujmovics László** elmondta, hogy a Vinduló célja, hogy ne csak bort kínáljanak, hanem élményt nyújtsanak a látogatóknak.

– Az utóbbi években igyekeztünk úgy alakítani a szolgáltatásainkat, hogy a vendégek ne csak kóstoljanak, hanem megismerjék a pincészet szellemiségét, a szőlőművelés apró titkait, és egy kellemes közösségi élménnyel távozzanak. A járvány előtt már szépen beindult a borkóstolóra épülő vendégfogadás. Az elmúlt 15 év alatt közel 30.000 vendégünk volt, és bár a pandémia után visszaesett az idegenforgalom, az idén már újra stabilizálódott. Több külföldi turista- és szakmai csoport is megfordult nálunk – meséli Dujmovics László.

A Vinduló idén is megvendégelte az Illés-napi rendezvények szervezőit

A borászat hat hektáron termeli a vajdasági tájra jellemző szőlőfajtákat, amelyek magas fokú toleranciát mutatnak a három legfontosabb szőlőbetegséggel szemben. A tulajdonos kiemelte, hogy céljuk nem a mennyiség, hanem a minőség: olyan borokat készítenek, amelyek tiszták, karakteresek, és valódi értéket képviselnek. Vannak olyan tételeik is, amelyekhez nem használnak permetszereket, és ezt a vendégek nagyra értékelik. Főleg ez a tény vonzza a szakembereket és a borkedvelőket.

A vendégek számára kialakított pince és hangulatos terasz ideális helyszínt biztosít csoportos kóstolókhöz, szakmai bemutatókhoz vagy akár baráti összejövetelekhez. A látogatók gyakran Temerinben, illetve Újvidéken és Óbecsén szállnak meg, és onnan tesznek kitérőt a borászatba. Bár az útlezárások és közlekedési bizonytalanságok időnként megnehezítik az érkezést, a pincészet folyamatosan fogadja az érdeklődőket.

– Többször előfordult, hogy érdeklődtek, de a bizonytalan közlekedési helyzet miatt végül lemondták a látogatást. Ennek ellenére már több csoportot is vendégül láttunk az idén – mondja

a tulajdonos: – Minden vendég egyben lehetőség arra, hogy megmutassuk, milyen értékek rejtőznek a borászatban és a vidéken.

A Vinduló nemcsak bort kínál, hanem közösséget is épít. Már hagyomány, hogy az Illés-napi rendezvény szervezőit, akik a temerini fesztivál sikeréért felelősek, évente egy baráti vacsorára hívják meg, amelyen a borászat biztosítja az ételt és az italt.

– Ez nem jutalom, hanem megbecsülés – fogalmazott Dujmovics László: – Ezek az este nemcsak eszünk-iszunk, hanem megosztjuk egymással a tapasztalatokat, megbeszéljük, mit csináltunk jól, és min lehetne még javítani.

A borok minőségének alapja a gondos szőlőművelés. Az idei év ígéretesnek tűnik: a tél enyhe volt, fagykárak nélkül, de a tavalyi jégverés miatt sok termővesszőt ki kellett válogatni. A metszést már tavaly novemberben elkezdték, hogy április közepéig befejezzék, és az elvesztett tőkéket pótolják.

– A palánták gondozásánál az elmúlt évek tapasztalataira alapozva idén nem távolítottuk el teljesen a gazt a fiatal tőkék körül, hogy árnyékot adjon, és megvédje a még fiatal oltványokat a perzseléstől – mondta a tulajdonos: – Eddig nagyon jól működik a módszer, a növények szépen fejlődnek.

Az öntözést hidroburrall végzik, amely egy cső végén lévő szórófej segítségével közvetlenül a gyökérzónához juttatja a vizet, így minimálisra csökkentve a veszteséget. A szőlő egészséges, nincsen betegségeknek nyoma, de Dujmovics hozzáteszi, hogy mindig érkehetnek váratlan kihívások, például viharok vagy jégverés.

A bővítés helyett a meglévő telepítés megőrzése és folyamatos fejlesztésére törekednek, rendszeresen permeteznek a szőlősárgaság és egyéb betegségek ellen, és fontosnak tartják, hogy a minőség folyamatosan javuljon. Hosszú távú céljuk, hogy a tipikus vajdasági fajtákból olyan borokat állítsanak elő, amelyek itthon és külföldön egyaránt keresettek.

Dujmovics László bízik abban, hogy a turizmus a jövőben ismét fellendül, és a Vinduló még több vendégnek nyújthat élményt.

– Nemcsak egy pincészet vagyunk, hanem egy élményhely, ahol a bor és az emberség találkozik – mondja: – Aki ide betér, az nemcsak ízeket, hanem történeteket is magával visz, és ez számunkra a legfontosabb.

Kasza Jennifer

21235 Temerin
Stevana Divnina Babe u. 26.
+381 63 7229294
temeriniujsg@gmail.com
MB: 28394853 • PIB: 114891061
Számlasszám:
265-7670310000204-52

VÁSÁROLJON
TEMERINI ÚJSÁGOT!

A piacon Koroknaiéknál és a következő üzletekben:

Pogled	Éva & Dia
TemProm	Papirus
Zorić Blok 22	Zizi Plus
Zorić Duga 7	Oaza
Duga	Šeri

HIRDESSEN
HETENTE!

Apróhirdetés: 200 din
Keretes apró: 400 din

Az apróhirdetéseket
immár a Viber alkalmazásával is
leadhatják a 069/2204585-ös
telefonszámon.

1/10 old. hirdetés: 500 din
1/4 old. hirdetés: 2.000 din
1/2 old. hirdetés: 3.000 din
1/1 old. hirdetés: 5.000 din

Az árak egyszeri megjelentetésre vonatkoznak. Szerződéses alapú, havi előfizetés esetén 5%-os, három havi előfizetés esetén 10%-os, fél éves előfizetés esetén 15%-os, éves előfizetés esetén 20%-os kedvezményt számolunk el minden megjelentetésre. A szerződés megkötését a temeriniujsg@gmail.com címen kezdeményezheti.

OLVASSON
DIGITÁLISAN!

Előfizetéssel a
távolból is követheti a
temerini híreket!

Évi előfizetés az elektronikus lapra
az aktuális és minden előbbi lap
megtekintésének lehetőségével:

7.000 din (60€)

Az autó, amely elfújhatta a gyertyáit

Girczéknél négy generáció ünnepelte együtt az 50 éves oldtimer szülinapját – Tulajdonosa nemsokára tölti a 95. életévét

Vidám, egymáshoz ragaszkodó emberek ülnek körül a fehér terítővel gondosan letakart kerti asztalt. Beszélgetnek, nevetgélnek. Közben a háziasszony meggyújtja az 50-esre formált gyertyák kanóciát, összecsendülnek a pezsgőspoharak, és mindenki rázendít a közismert szülinapi dalra...

Felemelő pillanatokat valószínű mindannyian átéltek már. A globális megosztások világában pedig több fél évszázados lét ünnepét is láthattuk videón,

a lángok anélkül oltódnak el, hogy a tortán bármiféle nyoma maradna a gáznak.

Közben Tibi bácsi azt is elmeséli, hogy unokájának ígérte meg, hogy az autó maga fújja el a gyertyát a szülinapi partin, amelyet párjával, Katalinnal szerveztek meg az oldtimer tiszteletére. Az autóéra, amely 50 éve a családjuk tulajdonában van.

– Édesapám, **Gircz János** 1975. június 26-án vásárolta. Én akkor 20 éves voltam, és még

engedélyt édesapjától kellett megkapnia: – Sokáig csak úgy vezethettem, hogy ő is ott ült mellettem. Nem lehetett ám ezt a kocsit akárhogy hajtani: ha én nem úgy kormányoztam, nem úgy nyomtam a gázpedált, vagy irányítottam a sebességváltót, ahogy ő gondolta, akkor rám szólt. Sokszor mondtam is neki, hogy én már túl vagyok a vizsgázaton, de akkor sem tágított. Mindig azt mondta: ezt az autót nem lehet úgy hajtani, ahogy te akarod. Csak nyugodtan, szépen és lassan... Vigyázni kellett rá, ahogy sok minden másra is nagyon vigyázott az édesapám. Az autóra pedig külön figyelt. Volt, hogy én kint hagytam volna, ő nem engedte. Mindig be kellett hajtani a garázsba, nem állhatott kint esőn, napon. De ezzel a figyelmességgel tudtuk megőrizni úgy, hogy most is tökéletes állapotban van – meséli büszkén Tibi bácsi, aki a mai napig nagy gondot fordít arra, hogy a gépezet olajozottan működjön.

Bár az évek folyamán nem sokszor javították a Kadettet: az autón szinte minden eredeti állapotban van – tudom meg tőle.

– A motorfej még nem lett kinyitva, tehát a dugattyúkat, cilindereket még nem javították. Akkumulátort cseréltünk csak többször, valamint az áramfejlesztőn kellett egyszer kisebb javítást végezni. Egy alkalommal vízpumpát javítottunk, és a kerekeken volt egyszer csapágycsere. Ennyit kellett hozzányúlni az 50 év alatt. Nincs nagyon mit javítgatni ezeken az autókön – állítja magabiztosan Tibi bácsi. Nem állom meg, hogy meg ne kérdezzem: talán örökösek?

– Mondhatni. Nincs ugyanis beépítve elektronika. Például az ablaktörlőnek sincs motorja. A vizet egy pumpán nyomkodjuk lábbal, és így kerül a szélvédőre. Minden mechanikus, így nincs, amit cserélni kellene – mondja Tibi bácsi. Érdekel azonban, hogy egy oldtimerhez mennyi-

re nehéz beszerezni az eredeti alkatrészeket: – Jelenleg igen nehéz. Ha például egy ilyen vízpumpát kellene cserélni, nem csak Magyarorszáig, de lehet, hogy Olaszorszáig, Spanyolorszáig, vagy akár Hollandiáig is el kellene menni. Külföldön kell beszerezni a féktárcsákat is. De a mi kereskedőink kapcsolatban vannak a külföldiekkel, és beszerzik.

Tibi bácsi kérdésemre elmondja, hogy a mesterválasztás sem véletlen. Az Opel jelenlegi karbantartója ugyanis az a temerini mester, aki annál az újvidéki „orvoslójánál” inaszkodott, akihez még az édesapja vitte javításra az autót. – Kubej Ottó szinte új korától ismeri az Opelünket. Nem mindenki nyúlhat azért hozzá egy ilyen oldtimerhez. És mi nagyon szeretjük ezt az autót: olyan, mintha családtag lenne. Édesapámnak is sokat jelentett, nekünk is fontos – mondja Tibi bácsi.

Rákérdezek János bácsi egészségére: Katalin elmondja, hogy bár testileg gyenge, lelkiileg és szellemileg erős, és arról is tud, hogy egy újságírója az autója iránt érdeklődött. Kimondottan örülök, amikor kiderül, hogy az 50 éves autó tulajdonosa szívesen beszélgetne velem.

– A Temerini Újságot muszáj megvenni csütörtökönként. Apu ugyanis a mai napig minden betűjét elolvassa. Igaz, ma már nagytővel – meséli Tibor.

Meghatódottan lépek át hát a küszöböt, és teleszem le János bácsi ágya mellé...

– Látja, együtt öregszünk az autóval. Csak az jobban tartja magát – mondja nevetve János bácsi. Elmeséli, hogy lábai már eléggé fáznak, és az utóbbi időben „a keze se engedelmeskedik neki”. De beszélgetni azért tud és szeret is – néz rám őszinte érdeklődéssel. Nem okozok hát csalódást, megkérdem: emlékszik-e arra, hogyan választotta ki ezt az autót a sok közül?

– Először másik márkát akartam venni. Aztán lebeszéltek a kollégák: mondták, hogy Kadettet vegyek, mert ez tartós, és neves cég gyártja. Meggyőzték.

Gircz Tibor unokájával az Opel Kadett C szülinapi buliján

otókon megörökítve. A kételkedő tehát biztos azt mondanák: egy szülinapi buli a sok közül. És még attól sem érzékenyülnének el, ha ecsetelném, mily megható volt a pillanat, amikor az ünnepelt elfújta a gyertyákat. Mindaddig, míg fel nem fedném: az ünnepelt egy Opel Kadett C, amely a Gircz család tagjaként maga fújta el a tiszteletére rendezett partin a szülinapi gyertyáit...

– Közös kiterveztük, hogy megünnepeljük az autó szülinapját. Ez egyébként az oldtimeres társaságokban nem számít különlegesnek. Az viszont Tibinek jutott eszébe, hogy az Opel maga fújja el a gyertyát a tortán – mutatja a videófelvételen **Kókai Katalin** azt, ahogy **Gircz Tibor** berobbantja a kocsit, majd a gyertyás tortát óvatosan a kipufogó elé helyezi. És valóban:

jogosítványom sem volt – kezd bele a történetbe mosolyogva Tibi bácsi, akit Temerinben villanyszerelőként ismernek: – Akkoriban Szabadkán jártam iskolába, és ezzel az autóval jöttem meglátogatni a szüleim. Havonta érkeztek, hozták a csomagot. De volt olyan is, hogy Szőregre vittek ki az Opellel, és én ott ugrottam fel a szabadkai buszra, hogy visszamenjek az iskolába.

Érdekel, hogy milyen érzés volt, amikor először ült a már akkor megbecsült autó kormánykereke mögé.

– 23-24 éves lehettem, amikor levizsgáztam és megkaptam a jogosítványt. De ez nem volt elég ahhoz, hogy vezethessem is a kadettet: arra külön engedély kellett – meséli nevetve Tibi bácsi. Előbb megdöbbenek, de hamar rájövök, hogy ezt az

Fotó: családi album

János bácsi és Tibi bácsi: az 50 éves autó büszke sofőrei

Feleségemnek mondtam, hogy bordót szeretnék. Bementünk Újvidékre: a Duna utcán volt egy nagy emeletes ház, ott volt annak a vállalatnak az irodája, ahol befizettünk az autóra. Megcsináltuk a szerződést, és hazajöttünk. Közben a Gyuráki kőművesnek, aki itt a főutcán lakott, ugyanilyen autója volt, csak sárga színű. Feleségem azt mondta: ez szép szín. Felhívtuk hát telefonon a vállalatot, megengedték, hogy változtassunk színt. Megint bementünk Újvidékre, aláírtam ezt is: így lett sárga Opel Kadett C – mesélte vidáman János bácsi. Elmondta, hogy június elején történt a befizetés, és a hónap végén már ment is az autóért a belgrádi vasútállomásra.

– Nem volt mindegy, amikor megláttam. Akkor tudatosult, hogy ez az én autóm. Addig nem is vezettem nagyon. Ez volt az első, és az utolsó kocsim is. Minek vettem volna újat? Mit tudott volna az, amit ez nem? Úgy ment ez mindig is, mint az úrhajó. Javítani sem kellett nagyon. János bácsi elmondja, hogy sok helyre eljutottak az autóval megboldogult feleségével, Teri nénivel is, akit nem kell külön bemutatni Temerinben. Szinte mindenki ismerte ugyanis Giricz Terézt, aki 36 éven át vezette, irányítgatta az Első Helyi Közösség kézimunkázóit. A csoport rengetegen helyen állította ki munkáit, amelyeket rendszerint János bácsi fuvarozott az asszonyokkal

együtt. A legjobb élménye mégis egy családi kirándulás volt a magyar fővárosba.

– Budapesten élt a feleségem egyik nagybátyja, ahhoz mentünk látogatóba, meg mentünk utána Gyulára, a fürdőbe. Először hajtottam ilyen nagy távolságra, és nagyvárosban is. A Tibi ült mellettem, nézte a térképet, én meg vezettem. Egyszer csak azt mondta, most jobbra kellett volna menni. Akkorra már mindegy volt, elmentünk egyenesen. Egy idő után megfordultunk, újra nekifutottunk. De megint elszaladtunk az utca mellett, ahol be kellett volna fordulnunk. Vagy ötöt kerültünk, mire eltaláltuk a jó irányt. Érdekes volt, de izgalmas is – mesélt János bácsi az élményükről.

Tibi bácsi kiegészíti azzal, hogy az Opellel Budapest mellett eljutottak a Balatonra is, Hajdúszoboszlón is jártak, de Magyarország mellett Romániában is voltak Temesváron. Ő legmesszebb Zágrábba vezette el a kocsit, ott tett ugyanis szakvizsgát egy tanfolyamot követően. Később pedig Tibi bácsi családját is sok helyre elvitte.

– Rendszeresen jártunk vele Zomborba, rokonlátogatásokra. De volt olyan is, hogy egyik kollégámat mint vőlegényt vittem vele az esküvőjére. Sokszor járt az Opel lakodalomban: ilyenkor mindig szépen kidíszítették. Egy másik kollégámnak pedig a feleségét és a gyerekeit hoztam haza

a születéséről a Kadettal – meséli Tibi bácsi meghatódottan.

Az autó a mai napig szolgálja a családot. Bár az utóbbi időben már nagyon vigyáznak rá, és megkímélik a mindennapi utaktól. Inkább oldtimer találkozókra járnak vele – készíti elő az utazásokról a fotókat Katalin.

– Negyedik éve, hogy tagjai vagyunk a becsei autóklubnak, és márciustól októberig járjuk a találkozókat. Szerémségtől kezdve Észak-Vajdaságig sok településen jártunk már. Szép kirándulások ezek. Ilyenkor olyan boldogok vagyunk, amikor megcsodálják az autónkat, fényképezkednek velünk. Az idén is volt egy nagyon szép találkozó: Újvidék központjában tudtunk vele parkolni, a nagy templom előtt. Érkezésünkkel két oldalról is vártak bennünket a nézők, és miután leparkoltunk, úgy meglepték a mi autónkat is, hogy csak tekingettünk. Csodás élmény volt... – meséli mosolyogva Tibi bácsi párja. Rákérdezek az elismerésekre is: – Az oromi találkozón megkapta a legjobb autó díjat. Nagykikindán is serleget kaptunk, ott a második helyet szerezte meg az Opel. Ezek a legkiemelkedőbbek, de több mint 20 darab érmét is összegyűjtött már – sorolja az autó sikereit Katalin.

Búcsúzóul megállapítom: csodálatos, ahogy az emberek képesek ragaszkodni egy tárgyhoz, és akár lelket tulajdonítani annak. Kíváncsi vagyok: milyennek látja az autója lelkét Tibi bácsi? – Sohasem hagyott ott bennünket sehol sem. És még legalább 15-20 évig biztos nem is fog, ha továbbra is így vigyázunk rá. Kötődünk hozzá... Ahogy az is hozzánk. Van tehát lelke. Ragaszkodó lelke van – mondja Tibi bácsi. Miközben egy könyncseppet vélek felfedezni a szemé sarkában, azt is elmondja, hogy talán unokája az, aki épp úgy érdemelheti ki tőle a Kadett kormánykerékét, ahogyan annak idején ő édesapjától: – Mind a négy szememmel figyelem, hogyan vált, hogyan kormányoz – mosolyogja el magát Tibi bácsi.

Vidám, egymáshoz ragaszkodó emberek ülik körül a fehér terítővel gondosan letakart kerti asztalt. Beszélgetnek, nevetgélnek. Közben a háziasszony meggyújtja a 95-ösre formált gyertyák kánócát, összecsendülnek a pezsgőspoharak, és mindenki rázendít a közismert születinapos dalra... János bácsi születinapján Tibi bácsi azt figyel, ahogy az unokája beül a fél évszázados autó kormánykeréke mögé.

Tóth D. Livia

BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT!

Fotó: Tóth D. Livia

A Temerini Újság csapata ezúttal szeretné köszönteni Giricz Jánost, aki augusztus 3-án betölti 95. életévét. Köszönjük, hogy több mint 30 éve hű olvasója lapunknak: szívből kívánjuk, hogy még sokáig megtartsa azt a csodálatra méltó jókedvet és szellemi derűt, amellyel környezetét is elárasztja!

A TULLABARAI SZÁLLÁSOK A középső dűlő az Óbecsei úttól az Újhídi-dűlőig

378. Fehér János tanyája – Az 1920-as évi világválság idején a szóban forgó szállás tulajdonosai, Fehér János és felesége Baráth Éva banki hitelt vettek fel, hogy jószágtenyésztés céljából a tanya-udvarban egy nagy istállót építsenek. Az istálló meg is épült, de az akkori gazdasági viszonyok nem tették lehetővé számukra a kölcsön visszafizetését, így az áruba bocsátott földjüket a szomszéd tanyán élő, közeli rokonuk, Fehér Mihály ügyvéd vásárolta meg. János az anyagi összeomlást nem tudta magában feldolgozni, beletévelyodott. Behozták a faluba, bezárták a szobába, de nem egy esetben a Telep végén fogták meg, ment volna ki, vissza a tanyára.

Őt felnőtt kort megért gyermekük közül a lányok, Viktória, Ilona és Anna férjhez mentek, a két fiúgyerek ifj. János (sz. 1903.) és Imre (sz. 1908.) jó pár évig a nagybátyjukhoz, a szomszéd Fehér-tanyára jártak át dolgozni, hogy az eladott földjükből visszavásárolhassanak 8-10 holdat, amiből új életet tudnak kezdeni.

János, a vagyonos felesége, Fuszko Ilona vásártéri házába költözött, Imre pedig a Becséről hozott feleségével édesapja tanyáján gazdálkodott tovább. Az évek folyamán birtokát 17 holdra növelte, valamint megvásárolta a kastéllyal szembeni egykori Machmer házat, ahol értékes könyvtárat hozott létre. Földművelés mellett a faluja múltjával és régészeti emlékeivel is előszeretettel foglalkozott. Imre, két vele készült beszélgetés a korabeli sajtóból:

„Fehér Imre földműves már régóta foglalkozik régészettel. Érdeklí az emberiség művelődésének fejlődése, települési viszonyai és múltja. A hosszú téli estéken minden könyvet, amely a régészettel foglalkozik, elolvasott, így jutott arra a feltevésre, hogy tanyája környékén, Tullabarán, nem csak középkori település maradványai vannak, hanem már jóval előbb benépesítette ezt a környéket az ember. Szabad idejében a szántásokon böngészett, kutatót, keresett, és mindig akadt valami új a kezébe.

– A kőkorszaktól kezdve a bronzkor, a népvándorlás, majd a középkor és a tatárjárás maradványai is megtalálhatók itt – mondja.

– Érdemes volna ezt a helyet feltárni és elsősorban védetté nyilván-

nítani, hogy avatatlan kezek ne tegyenek kárt a környéken. Hiszem, hogy óriási érték van a földben a „Halom” környékén. Szántás közben az eke gyakran kifordít egy-egy Béla király idejéből való pénzecskét, sőt már régebbi korból is fordult elő ilyen lelet. A rómaiak nyomait is megtalálhatjuk ezen a vidéken.

– A volt múzeumnak sok értékes anyagot adtunk át. Most sem volna érdektelen egy ilyen intézményt életre hozni. A régi múzeum tárgyai is megvannak a faluban, csak valaki „csendben” őrzi őket.” (A régészkedő földműves, Magyar Szó, 1966. augusztus 25.)

„Nincs olyan hét, hogy Fehér Imre bácsi ne jelentene, – már megint kaptam egy értékes régiséget, el kell mennem az egyik traktoristához, mert talált szántás közben, az almási halmon valamit. Nem is akár-milyen tárgyak ezek. Betekintettem hozzá a napokban és örömmel mutatta az utóbbi hetek talált régiségeit. Itt van egy pénzérme, ezt IV. Béla király idejében verették, a rómaiak korából egy szép szelencének a fedele ékeskedik az asztalfiókban. Itt talált menhelyet egy szép, ágyúgolyóhoz hasonló ezüstveretű harci síp. Annyit használták, hogy a fogantyúja teljesen elkopott. Egy nyílhegy, majd egy múlt század-beli fáfogantyús pisztoly. Egy pecsétgyűrű is arra az időre vár, hogy megállapítsák, mikor készült, mert a rajta levő írásos emlék nem igen vehető ki. Csak múzeumi szakértők vagy a közlönyökben megjelent, összehasonlító ábrák után lehetne megállapítani korát és eredetét...” (Gyarapodik a múzeum anyaga, Magyar Szó, 1969. június 18.)

Gyermeük nem született. Míg a feleség állandóan a tanyán élt, ő ingázott a falu és a tanya között. A feleség halála után egy újvidéki katonatiszt felesége járt ki hozzá. Hogy milyen viszony volt közöttük, csak találgatni lehet. Imre a tömeges hazaköltözködés egyik legutolsó követője volt. 1976-ban költözött végleg a faluba. Halála után az 1980-as évek elején könyvtárának több értékes darabját az újvidéki Magyar Tanszék könyvtára számára vásárolták meg.

A sarokházat az értékes könyvtárral és a régészeti leletekkel együtt, valamint a hét hold földet az újvidéki hölgy örökölte, a Fehér rokonok pedig tíz hold földdel a romokban álló tanyaépületet.

Fehér Imre kastéllyal átlósan szembeni sarokházát a Művelődési Kör Csorba Béla indítványára könyvtárépület céljaira megvásárlásra javasolta az Első Helyi Közösségnek, amire azonban sajnálatos módon nem került sor.

Adatközlő: Pethő Károly, sz. 1934.

Ádám István

APRÓHIRDETÉSEK

• Vásárolok ócskavasat, papírt, rezet, messzinget, alumíniumot, ólmot, kályhákat, villanymotorokat, autókat, elektromos készülékeket, régi kábeleket, antikvitásokat, régi pénzt, képregényt, albumot képecskékkel. A legjobb árat fizetem, azonnal. Telefon: 064 4682335.

• Ház eladó. Festményeket is árulok. Telefon: 063 1929351.

MISEREND

- 1-jén, ELSŐPÉNTEKEN, a telepen 8 ó.: egy szándékra, a plébániatemplomban 19 ó.: egy szándékra, majd elsőpénteki egész éjszakás szentségimádás;
- 2-án, SZOMBATON, 8 ó.: a hét folyamán elhunytakért; valamint: †Hornyik József és szüleiért; valamint: †Faragóné Szabó Gizella;
- 3-án, ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP, a telepen 7 ó.: Nagyboldogasszony tiszteletére a Telepi Rft. élő és elhunyt tagjaiért és a tisztítótűzben szenvedő lelkekért; a plébániatemplomban 8:30: †Kocsicskáné Ivanics Magdolna; 10 ó.: a népert.
- 4-én, HÉTFŐN, 8 ó.: szabad a szándék;
- 5-én, KEDDEN, 8 ó.: szabad a szándék;
- 6-án, SZERDÁN, 8 ó.: hálából;
- 7-én, CSÜTÖRTÖKÖN, a plébániatemplomban 19 ó.: †Uracs István, Kövesdi Csongor, Simon András, Kovács Katalin, Simon László, majd egy óras szentségimádás.

MEGEMLÉKEZÉS

10 év elmúlt nélkül...!

**TÓTH FERENC
(1942–2015)**

A csokrok, a rózsa
mind elhervad,
de a mosolyod,
az emléked
örökre velünk marad.
Nyugodjon békében!

Szeretettel
emlékezik rád
a Mészáros család

**TIM ZA LIČNI RAZVOJ
SZEMÉLYISÉGFEJLESZTŐ CSOPORT**

Gyermekgyógytorna, fizioter konfliktáció,
fizioterápia, gyógytorna, rekreáció felnőtteknek

Logopédiai és gyógypedagógiai fejlesztés

Pszichológiai és pedagógiai műhelymunkák
kisgyermekes szülőknek

HELYSZÍN:

Temerin, Kossuth Lajos utca 16.

JELENTKEZÉS:

063/8-637-485

069/1-557-566

062/69-77-25

069/4-117-768

VÉGSŐ BÚCSÚ

**özv. BOLLÓK
(szül. Pintér) KATALIN
(1944–2025)**

Az élet csendesen
megy tovább,
az emlék kíséri egy életen át.
Ő már ott van, ahol nincs
fájdalom, csak örök béke
és nyugalom.

Nyugodjon békében!

**Unokád, Attila, Zita és
dédunokáid,
Teodora és Tamara**

VÉGSŐ BÚCSÚ

Fájó szívvel búcsúzunk
szeretett nagymamánktól

**özv. BOLLÓK
(szül. Pintér) KATALIN
(1944–2025)**

Fenn, a csillagok között
angyalok vigyáznak rád.
Kezed lenyújtva hozzánk,
vigyázol ránk.

Kérjük a jó Istent, hogy ő
ott fenn boldog legyen,
ő úgy szeretett minket,
hogy csak jót érdemel.

**Emlékét megőrzi:
unokád, Bella és
unokavejed, Attila**

VÉGSŐ BÚCSÚ

Fájó szívvel búcsúzunk
szeretett nagymamától
és dédimamánktól

**özv. BOLLÓK
(szül. Pintér) KATALIN
(1944–2025)**

Csendben
hosszú útra ment,
visszajönni
nem fog sohasem.

Az örök nemlét
felé ballagott,
hol nincs már
sem bánat,
sem fájdalom.

**Emléked megőrzi
unokád, Melinda,
unokavejed, István
és dédunokáid,
Kornélia és Istvánka**

MEGEMLÉKEZÉS

Szomorú fél éve, hogy nincs közöttünk

**MÓRICZ (szül. Kurcinák) ESZTER
(1965–2025)**

A gyertya most érted égjen,
ki fent laksz már a magas égben,
Ki vigyázol ránk onnan fentről,
s lelkünkhez szölsz a végtelenből.

Emléked megőrzi szerető családod

VÉGSŐ BÚCSÚ

Szeretett anyósomtól,
mamánktól és déditől

**özv. BOLLÓK
(szül. Pintér) KATALIN
(1944–2025)**

Eltávoztál oda, ahol csak
néma csend honol, ahol
már nincs szenvedés,
fájdalom, csak örök
béke és nyugalom.

Nyugodj békében!

**Búcsúznak tőled:
menyed, Maca,
unokáid, Béci és
Melinda családjaikkal**

VÉGSŐ BÚCSÚ

Szeretett édesanyámtól,
anyósomtól

**özv. BOLLÓK
(szül. Pintér) KATALIN
(1944–2025)**

Vidámságod és jókedved
hiányozni fog.

Édesanyám, nyugodjál
békében és az angyalok
vigyáznak rád.

**Búcsúzik tőled
lányod és vejed**

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Köszönetünket
fejezzük ki mindenkinek,
akik szerettünk

**özv. BOLLÓK
(szül. Pintér) KATALIN
(1944–2025)**

utolsó útját
méltóságteljesen tették,
kegyeletüket
részvényilvánítással
kifejezték,
együttérzésükkel
gyászunkban
velünk voltak.
Köszönet Tibor atyának és
a kántornak a
lélekemelő
gyászszertartásért.
Köszönet minden
szál virágért.

A gyászoló család

MEGEMLÉKEZÉS

Soha el nem múló szeretettel emlékezünk!

**TÓTH FERENC
(1942–2015)**

**TÓTH (szül. Varga)
ILONA
(1943–2004)**

„Mit lelkem eddig félve sejtett, előttem áll a nagy titok,
hogy csak az halt meg, ami nem lett,
s az él örökké, ami volt.”

(Vajda János)

Drága emléküket őrzik szeretteik

**ÖTNAPOS NYÁRI
KIRÁNDULÁST
szervezünk
ERDÉLYBE és a
székelyek szent
hegyére, a
HARGITÁRA.**

**Érdeklődni az adatai
Gróber Ferencnél
lehet a 063 8483070-es
telefonszámon.**

**VÁSÁROLJON
FRISSEN**

**PERGETETT
FRUŠKA GORA-I
HÁRSMÉZET A
TERMELŐTŐL.**

**Érdeklődni a
063 511 925-ös
telefonszámon lehet.**

A PLÉBÁNIA ELÉRHETŐSÉGEI:

Telefon: 021/844-001

E-mail: temerini.plebania@gmail.com

Apró léptekkel előre

Mintha csak tegnap lett volna, hogy karjainkban hazahoztuk – ma pedig már egy egész tortácska felett ült, apró ujjacskáival magabiztosan csipegetve belőle. Egy év telt el azóta, hogy megszületett a kislányunk, és ezt a különleges napot családunk, barátaink és kisbarátai körében ünnepeltük: azokkal, akik az elmúlt esztendő minden örömeiben és kihívásában mellettünk álltak, és velünk együtt örültek minden apró mérföldkőnek.

A születésnap ünnepelés meghitt és vidám hangulatban telt: színes lukik díszítették a teret, nevetés és zene töltötte be az udvart, taps kísérte a gyertyafűjást. A kis ünnepelt kíváncsian figyelte az eseményeket, örömmel fedezte fel a színes csomagolások zizegését, a torta puha állagát és édes ízét, vagy a születésnap dal ritmusát. Jó volt látni, ahogy a legkisebb vendégek együtt játszanak, az idősebbek nosztalgiáznak, a szülők pedig egy-egy pillantással is megértik egymást.

A születésnapos „kicsi lány”

Mi pedig csak néztük és nevetünk, a szívünk egyszerre telt meg örömmel, hálával, és egy csipetnyi nosztalgiával is – hiszen egyre kevesebb benne a „baba”, és egyre több a „kicsi lány”.

Mi pedig csak néztük és nevetünk, a szívünk egyszerre telt meg örömmel, hálával, és egy csipetnyi nosztalgiával is – hiszen egyre kevesebb benne a „baba”, és egyre több a „kicsi lány”.

Az első születésnap egyfajta mérföldkő – nemcsak a gyermek, hanem a szülők számára is. Visszatekintve az elmúlt tizenkét hónapra, nemcsak azt látjuk, mennyit fejlődött, tanult és változott a mi kislányunk, hanem azt is, hogyan formált bennünket ez az időszak. Együtt tanultunk meg alkalmazkodni az új ritmushoz, együtt örültünk az első mosolyának, az első lépéseknek, és együtt éltük meg azokat a napokat is, amikor a türelem és az éjszakák végtelennek tündek.

Egy év alatt annyi apró csoda történt: az első hangok, amelyek lassan, bizonytalanul formáltak a nevünket, a kíváncsi tekintet, amellyel a világ minden apró részletét felfedezte, az első önálló kis mozdulatok, amelyek mögött egy egyre erőteljesebb, egyedi személyiség bontakozott ki. Láttuk, hogyan csillan meg a szeme az új élmények láttán, hogyan próbálta megérteni, megérteni környezetét, hogyan tanult meg kitartani, és hogyan lelt örömet a legegyszerűbb dolgokban is.

Lépései még bizonytalanok, de a szemei csillognak, amikor elindul – és mi ott vagyunk mellette, hogy elkapjuk, ha kell.

Bár számára talán még nem volt teljesen világos, miért olyan különleges ez a nap, a hangulat, a mosolyok és a játék közben átélt élmények biztosan nyomot hagytak benne. Egy új év kezdődik: újabb kalandokkal, tanulással és felfedezésekkel. És mi boldogan kísérjük tovább ezen az úton, együtt írva történetünket – lépésről lépésre, mosolyról mosolyra.

Kasza Jennifer

A kismamákat és babáikat várják

A Szoptatás hétéhez kapcsolódóan az egészségház védőnői szolgálata, az egészségügyi tanács és a Lukijan Mušicki Kulturális Központ **pénteken 18 és 20 óra között** babamászó versenyt szervez a központi kisparkban. Az eseményen a kisgyermekes szülők tanácsot kérhetnek az orvostól és a nővértől az anyatejes táplálással, valamint a babaápolással kapcsolatban, továbbá lehetőségük lesz megosztani egymással tapasztalataikat. A szervezők szeretettel várnak mindenkit.

Augusztus 8-án, jövő pénteken 19 órától a képtárban Jovana Drobac pedagógus és logopédus *Milyen hatással van a szoptatás a beszédfejlődésre?* címmel tart előadást. A belépés ingyenes.

ács

LABDARÚGÁS

Újabb győzelem a TSK-nak

Szombat délután a temerini stadionban fogadta a Slavija (Újvidék) együttesét a TSK, amely számára ez már a harmadik tesztmeccs volt a nyári felkészülés során. A vendégeknek ezzel szemben ez volt az idény előtti első megmérettetésük. A hazaiak hamar átvették az irányítást, és a 19. percben egy szép akció végén vezetést szereztek: David Vukotić kiváló előkészítése után Pavle Jovisić váltotta gólra a helyzetet. Nem sokkal később Miloš Ergarac kísérlete a felső lécen csattant, majd több kihagyott lehetőség után a 33. percben jött az új igazolás, Nemanja Stojić, aki 25 méterről elvégzett szabadrúgásával mesteri mozdulattal lőtte ki a jobb felső sarkot – ezzel 2:0-ra növelte csapata előnyét. A félidő hajrájában a vendégek is eredményesek voltak: Uroš Vuletić szép cselek után szerezte meg a Slavija becsületgólját. A második félidőben több csere is pályára lépett mindkét oldalon, de az eredmény már nem változott.

A TSK legközelebb szerdán lép pályára ismét hazai közönség előtt, amikor a Veternik csapatát fogadja Temerinben. A felkészülési időszak továbbra is jó irányt mutat a piros-fehérek számára.

Másodszor ünnepelt a Sloga

A vajdasági déli és északi liga képviselőinek találkozóját a Sloga Temerin nyerte meg, miután a második félidőben fordított a Radnički 1918 ellen, és végül 3:1-re diadalmaskodott. A találkozó első felében a hazaiak uralták a pályát, az első nagy lehetőség Vještica előtt adódott, de Ignjatović kapus lábbal hárított. Vorgučin szabadrúgása centikkel került el a kaput, míg a másik oldalon Banjac ziccerben hibázott: Pajfer remek ütemérzéssel védett.

A vendégek a második félidő elején meglepték a hazaiakat: a védő Lučar volt a leggyorsabb az ötösön belül, és közelről a kapuba pofozta Jelić beadását – 0:1. A Sloga nem sokáig hagyta, hogy az eredmény így maradjon: a visszatérő Biserčićet Stokić buktatta a tizenhatoson belül, a jogos büntetést Branislav Bugarin értékesítette. Három perccel később már a hazaiaknál volt az előny: egy remekül felépített támadás végén Đokić érkezett jó ütemben a kapu elé, és Grujić fejese után ő állította be a 2:1-es állást. A hajrára a Sloga teljesen átvette az irányítást, a friss cserejátékosok lendületet hoztak. Šašić egy szabálytalanság közepette is tovább tudta juttatni a labdát Bugarinhoz, aki egyedül törhetett kapura, és higgadtan megszerezte saját második, csapata harmadik gólját is, és ezzel beállította a mérkőzés eredményét is.

A Mladost is örülhetett

A Kabel és az Index elleni vereségek után a Mladost megszerezte első nyári sikerét: az OFK Vrbas elleni találkozón Zec látványos találatával és egy szerencsés öngól döntötte el a mérkőzést a Livadica Stadionban.

A 8. percben a szuperliga rutinossal rendelkező Novica Maksimović és Đuro Zec káprázatos összjátékot mutatott be, majd Zec bombája kiszakította a felső sarkot – 1:0. Az előnyt azonban nem sokáig élvezhette a Mladost, mivel a 37. percben Marković egy váratlan, 20 méteres lövéssel egyenlített. A második félidő elején a jarekiak továbbra is kezdeményezőbbek voltak. Zličić lövését Dražić lábbal hárította, majd Erak is közel járt a vezetés megszerzéséhez. A mérkőzést végül egy szerencsés jelenet döntötte el: Malinović szöglet utáni beadását a vendég Kovačević saját kapujába sodorta – 2:1.

A győzelmet be is biztosította a Mladost: Mutić ellen szabálytalankodtak a tizenhatoson belül, de Kovačić tizenegyesét Dražić hárította. A hajrában Elesin mutatott be kulcsfontosságú védést, miután Tepavčević teljesen üresen lőhetett – a Mladost megtarthatta első felkészülési sikerét. A folytatásban a jarekiak további tesztmeccseken csiszolhatják formájukat a szezonra.

Vámos Arnold

„Még most sem tudtam teljesen feldolgozni”

Világbajnoki arannyal tért haza Csernyák Daniella

Egy emlékezetes fogás: a verseny során több ilyen kapitális ponty is a partra került

A magyar női pontyfogó válogatott történelmi sikert aratott az olaszországi Pietrafitta tavon rendezett világbajnokságon, ahol első alkalommal állhatott a dobogó legfelső fokára. A győzelemhez temerini versenyző is hozzájárult: Csernyák Daniella Szabó Rebekával alkotott párost a válogatottban. Az élményekről, nehézségekről és diadalról beszélgettünk Daniellával.

• Milyen érzés volt, amikor kiderült, hogy világbajnok lett a csapatotok?

– Az első pillanatban egyszerűen el sem hittem. Egy 72 órás versenyről beszélünk, és az első másfél napban szinte egyetlen halat sem fogtunk: nemcsak mi, hanem más csapatok sem. Amikor az utolsó 36 órában elkezdtük fogni a halakat, és láttuk, hogy vezetjük az egész versenyt, teljesen hihetetlennek tűnt. A néhány hal, amit akkor sikerült kifognunk, annyit számított, hogy végül a dobogó legfelső fokára juttattak minket.

• Milyen volt a verseny légköre?

– Nagyon jó hangulat uralkodott. Az olaszok igazán kitettek magukért, vendégszeretőek és segítőkészek voltak. Annak ellenére, hogy sok csapat hosszú ideig nem fogott halat, a légkör pozitív maradt. Természetesen mindenki feszültebb volt a szokásosnál, de még így is barátságos hangulat lengte be az egész eseményt.

• Mennyire tudatok alkalmazkodni a tó sajátosságaihoz?

– Meglepően gyorsan alkalmazkodtunk. Olyan horgász módszerek működtek a tavon, amiket mi is gyakran használunk Szerbiában és Magyarországon, így nem kellett gyökeresen mást csinálnunk. Az viszont kihívást jelentett, hogy a halak hihetetlenül óvatosak voltak: féltek minden zajtól, az etetéstől, még az ólom

vízbe csapódásától is. Csak akkor kezdtünk el fogni, amikor már hozzászoktak a folyamatos csattogáshoz és zörejekhez a víz felszínén. Akkor viszont beindult a kapás.

• Hogyan zajlott a felkészülésetek?

– Sajnos nem tudtunk kijutni Olaszországba előzetes edzésre, így Szerbiában és Magyarországon készültünk. Szabó Rebekával, a társammal próbáltunk minél több időt együtt tölteni, közösen dobásokat gyakoroltunk, és szerveztünk kisebb, házi versenyeket is. Emellett hasznos információkat kaptunk más csapatoktól, akik részt vettek az olasz edzéseken, valamint helyi horgászoktól, akik ismerik a tavat – ezek sokat segítettek a taktika kialakításában.

• Hogyan működött az összhang köztetek Rebekával?

– Nagyon jól. Mondhatni, hogy olvasunk egymás gondolataiban. Tudjuk, ki miben erősebb, és a feladatokat eszerint osztjuk meg. A kommunikáció nemcsak kettőnk között, hanem a teljes válogatott tagjai között is gördülékenyen ment – így tudott egy erős, jól működő stratégia felépülni. A háttér csapat munkája is rengeteget számított ebben.

• Mi volt a legfontosabb tényező, ami végül a győzelemhez vezetett?

– A kitartás. Emellett a folyamatos és pontos etetés, valamint a precíz horgászat volt a

kulcs. Egy pillanatra sem engedték el a célt, még akkor sem, amikor teljesen reménytelennek tűnt a helyzet.

• Mit jelent számodra ez a siker temerini-ként, és nőként?

– Már az is hatalmas dolog, hogy nőként kijutottam a világbajnokságra, ráadásul Magyarországot válogatottjának tagjaként. Az pedig, hogy hazahozhattuk az aranyérmet, és nem is egyet, hanem összesen négyet, még most is felfoghatatlan. Az érzés leírhatatlan – hatalmas boldogság és büszkeség. Még mindig nem dolgoztuk fel teljesen, szerintem kell még néhány nap, hogy igazán elhiggyük: ott lóg az aranyérem a falon, és ez valóság.

Vámos Arnold

Halastavi randiktól a világbajnoki dobogóig

Csernyák Daniella és párja boldogan mutatják a világbajnoki aranyérmet

Csernyák Daniella gyermekként a nagytatájának és édesapjának köszönhetően ismerkedett meg a horgászat alapjaival, majd évekre eltávolodott a sportágtól. Közel tíz évvel ezelőtt tért vissza a vízpartokhoz, először csak hobbiból, halastavi pihenések alkalmával. Később egy időre ismét szünet következett, ám egy különleges kapcsolat új lendületet adott: jelenlegi párjával sokszor halastavaknál randiztak, ezek a közös élmények pedig végleg visszavezették őt a pecabot mellé.

Hamar komolyabb vizekre evezett: először kisebb versenyeken indult, majd négy évvel ezelőtt már az országos bajnokság mezőnyében is megmérettette magát. Innen vezetett az út egészen a világbajnoki aranyéremig.

Vámos Arnold

KORONGLÖVÉS

Összesítettben másodikkak a temeriniek

A temerini Fácán Vadászegyesület koronglövői az 5. helyet szerezték meg vasárnap a temerini lőtérén, ahol a Dél-bácskai Liga 7. fordulóját tartották meg. A házigazda Járek csapata volt.

Az első helyen az ókéri csapat végzett, másodikkak a bácsipetrőciek, harmadikkak a ledinciek, negyedik vizont a mozsoriak lettek. Temerin után a hatodik helyen Bácsóváros, a hetedik Járek, a nyolcadikon pedig Sajkásgyörgye csapata fejezte a versenyt. Egyéni versenyben a szenior kategóriában Čosić Milan a harmadik helyet szerezte meg.

Összesítettben a temerini csapat a 2. helyen van. A 8. fordulót Szilbácson tartják két hét múlva, a házigazda Bácsóváros csapata lesz.

P. T.

1995. március 16-tól jelenik meg
őnfenntartó magánlapként,
2025. április 3-tól viszont
civil szervezet gondozásában.
Bejegyzési szám: NV000530

Cím: 21235 Temerin,
Stevana Divnina Babe u. 26.
Tel.: +381 63 7229294

E-mail: temeriniuj sag@gmail.com

FŐSZERKESZTŐ:

Tóth D. Livia (TDL)

MUNKATÁRSÁK:

Ádám Csilla (ácsi)

Ádám István

Balogh Andrea

Csorba Béla

Fűrő Dénes (FD)

Garbac Sarolta (sacc)

Kasza Jennifer (kj)

Móricz Éva (M.É.)

Nagy Ábel Bence (NÁB)

Nemes Edina (NE)

Ternovác Áron (T.Á.)

Tóth Emőke (TE)

Vámos Arnold (V.A.)

Vámos Árpád (V.Á.)

Varga Zoltán

TERJESZTŐ:

Koroknai Károly

Temerin, Nikola Pašić u. 26.

Tel.: 021/842-709

KIADÓ:

TEMedia novum Egyesület

MB: 28394853 • PIB: 114891061

Számlaszám:

265-7670310000204-52

NYOMDA:

Internet štamparija

**A lapban megjelent tartalmak
nem fejezik ki szükségszerűen a
kiadó véleményét.**

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Biblioteka Matice srpske, N. Sad.
659.3(497.113 Temerin)
COBISS.SR-ID 103792391.
Izdavač: Udruženje građana
"TEMedia novum" Temerin, matični
broj 28394853 • Temerinske
novine, nezavisni lokalno-informa-
tivni nedeljnik na mađarskom jeziku

ISSN 1451-9216

9 771451 921008 >

Az egykori „csinos” Kaszinó ma már az enyészeté: helyén toronymagas tömbház épül

Az elmúlt évek során már-már megszokhattuk, hogy településünk arculata rohamos és gyökeres változásokon megy keresztül. A szemünk láttára tűntek el azok a régi, díszes épületek, amelyek egykor meghatározták Temerin utcaképét, ugyanakkor néhányuk korukhoz képest még jó állapotban voltak. A lerombolt régi épületek sorában különösen fájó az egykori Kaszinó lebontása, amit nem ártott volna korábban műemlékvédelem alá helyezni. A temerini magyarság múltja szempontjából is egy fontos létesítményről beszélhetünk, hiszen már egy 1847-es útleírás is említést tesz „egy csinosan bútorozott cassino” meglétéről a faluban. A már egy éve lebontott és általunk ismert Kaszinó nyilvánvalóan később épült, azonban egykoron vitathatatlan szerepet játszott a helyi magyarság kulturális és társadalmi életében. Persze azért vannak ellenpéldák, és jó látni a megújult Szécsen-kastélyt, az óvoda épületét és várakozással tekintünk az Ifjúsági Otthon, valamint az iparosok székházának folyamatban lévő felújítási munkálataira is.

Mindezek ellenére a sokszor gátlástalan rombolásnak a jelek szerint még közel sincs vége. Nemrégiben a szomszédos Járekon átutazva meglepődve tapasztaltam, hogy a főutcán sorakozó díszes sváb házak némelyikét rövid idő alatt részben, vagy teljesen elbontották. Igaz, hogy néhány közülük elhanyagolt állapotban volt, mégis közösségünk múltjának szerves részét képezik. A háztól megtisztított telkek látványa mélységesen ledöbrentett, hiszen hosszú évek óta szinte naponta áthaladok a járeki főutcán, amelynek utcaképe most – úgy tűnik – fokozatosan átalakul. Száz, vagy még annál is régebbi épületekről beszélünk, amelyek a második világháború vége óta megmaradhattak eredeti állapotukban. Miért épp most jutott eszébe valakinek/valakiknek, hogy elbontsa őket?

A régi épületek, mint a múlt mementói a szemünk láttára tűnnek el, mi pedig keveset tehetünk. Így csak néma szemlélői maradunk annak a folyamatnak, amely a „fejlődés” hangzatos jelszava mögé bújva valójában történelmi múltunkat rombolja le.

Fűrő Dénes

A járeki német házakat is meg kellene becsülni...

... ehelyett lerombolják és eltüntetik a múlt mementőit

Névnapok

07.31. Oszkár, Ignác, Bató
08.01. Boglárka, Nimród, Alfonz
08.02. Lehel
08.03. Hermina, Lídia, Kamélia, Kíra
08.04. Domonkos, Dominik, János
08.05. Krisztina
08.06. Berta, Bettina

